

ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

มงคลรัตน์
มนสิการ
สุนารี

ก๊อณเครีอ
ชัยวิบูลย์ผล
จุลพันธ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยงบประมาณเงินรายได้
ประจำปีงบประมาณ 2557
กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

The readiness of student of Rajamangala University of
Technology Phra Nakhon for labor market to ASEAN.

Miss Mongkhonrat

Koncluer

Miss Manasikarn

Chaivibulphol

Mrs Sunaree

Julapan

Student Development Division

This Institutional Research is Funded by
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2557

ชื่อเรื่อง : ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการ
เข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัย : 1. นางสาวมงคลรัตน์ ก้อนเครือ
2. นางสาวมนสิการ ชัยวิบูลย์ผล
3. นางสุนารี จุลพันธ์

ปี พ.ศ. : 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและประเมินระดับความรู้พื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเกี่ยวกับข้อมูลของประชาคมอาเซียนและเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน โดยทำการสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 386 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยเป็นแบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบจากหลายตัวเลือก และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรม SPSS หาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) การทดสอบสมมติฐานกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษารูปได้ ดังนี้

1. ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คือ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.12 และตอบผิด 235 คน คิดเป็นร้อยละ 60.88 โดยหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกสูงสุด คือ ข้อ 3. “เลขาธิการอาเซียนคนปัจจุบันคือใคร” มีผู้ตอบถูก 258 คน คิดเป็นร้อยละ 66.84 และหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ข้อ 6. “วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประมุขรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน” มีผู้ตอบถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.74

2. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.524$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านระเบียบในการทำงาน ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ($\bar{x}=3.05$, $SD=0.823$)

3. ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีความพร้อมในการเรียนรู้ และความพร้อมที่จะพัฒนาทักษะของตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตื่นตัวหรือความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมสู่การเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงได้ดีพอสมควร

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียนจำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะต่างกันมีการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีสิทธิ์รับรู้ และเรียนรู้ ในเรื่องของประชาคมอาเซียนที่เท่าเทียมกัน ดังนั้น เพศ ชั้นปี และคณะจึงไม่มีผลต่อการการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียนแต่อย่างไร เนื่องจากนักศึกษาทุกคนสามารถรับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างเท่าเทียมกัน

Title : The readiness of student of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
for labor market to ASEAN.

Researcher : 1. Miss Mongkhonrat Koncluer
 2. Miss Manasikarn Chaivibulphol
 3. Mrs. Sunaree Julapan

Year : 2557

ABSTRACT

The objectives of this research is to study and evaluate knowledge base level of RMUTP students regarding information of ASEAN Community and to study their readiness to approach into ASEAN labor markets by doing the random sampling of 386 RMUTP students all-year levels from 9 faculties who are studying bachelor degree. Tools for collecting data are questionnaires on basic knowledge of ASEAN Community and readiness of RMUTP students towards ASEAN Labor Markets by choosing one answer from multiple choices with 5 rating scales. Analyzing data by using readymade computer program SPSS for statistic, percentile, standard deviation, t-test, f-test. All test statistics is statistically significant at 0.05 level. The results can be summarized as follows:

1. Basic knowledge of ASEAN Community of RMUTP students are discovered that 151 students = 39.12% are correct and 235 students = 60.88% are wrong. The topic that most students got correct answer is Item 3) "Who is the present Secretary-General of ASEAN?" 258 students = 66.84% and the topic that got few correct answers is Item 6) "What is the purpose of labor cooperation at the ASEAN Labor Ministers' Meeting?" only 26 answers = 6.74% are correct.

2. Opinion levels of RUMTP students towards ASEAN labor markets were discovered overview is moderately ($\bar{x} = 3.44$, $SD = 0.524$) and when considering side by side discovered high average is work regulation ($\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.364$) and low average is variety of labor movement in-out the country ($\bar{x} = 3.05$, $SD = 0.823$)

3. Readiness of RMUTP students to move into ASEAN labor markets discovered that students are ready to learn and develop their skill to move into ASEAN community. Overview is on high proficiency ($\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.364$), which shows RMUTP students' enthusiasm and reasonably well prepared for the incoming changes.

4. Comparison of average scores for the readiness of RMUTP students to move into ASEAN labor markets classified by sex, year level and faculties is not much different and statistically insignificant as people have equal right to learn and get knowledge of ASEAN community regardless of sex, year level and faculties. Therefore, this does not affect RMUTP for readiness to move into ASEAN labor markets as all students have the same right to learn.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากนางประดิษฐา นาครักษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งได้ให้คำปรึกษาข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางยุพา มาระสุตร์ หัวหน้างานกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัยและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นางสาวมัลลิกา วีระสัย หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กรุณาตรวจทาน แก้ไข และปรับปรุงข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ตลอดจนคำวิจารณ์ที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้ศึกษา เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ นางสาวทศวรรณ ขุ้ยยง และนายกัมพล ดวงสีใส ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำแนวทางการนำเสนอ ตรวจทาน และแก้ไขเนื้อหาด้วยความเต็มใจ ตลอดจนจุดประกายความคิด แนะนำแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า และเสนอคำวิจารณ์ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย อีกทั้งคอยเป็นกำลังใจให้ คอยช่วยเหลือ คอยถามไถ่เรื่องราวปัญหาต่างๆ และให้คำแนะนำที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นผู้สนับสนุน และเป็นผู้อุดหนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

มงคลรัตน์	ก้อนเครือ
มนสิการ	ชัยวิบูลย์ผล
สุนารี	จุลพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิด ทฤษฎีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	5
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ	11
แนวคิด ทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
สมมุติฐานและกรอบแนวคิดในการวิจัย	19
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการ	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
วิธีการสร้างเครื่องมือ	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
วิธีการการวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	38
สรุปผล	38
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	42
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	
ประวัติคณะผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 3-1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรี ประจำภาคเรียน ปีการศึกษา 2556 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ	21
ตารางที่ 3-2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจำแนกตามองค์ประกอบ ของการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และค่า ความเชื่อมั่นรวม	23
ตารางที่ 4-1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูล ทั่วไป	27
ตารางที่ 4-2	ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	28
ตารางที่ 4-3	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกรายด้าน	29
ตารางที่ 4-4	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน จำแนกรายข้อ	30
ตารางที่ 4-5	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ จำแนกรายข้อ	31
ตารางที่ 4-6	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านระเบียบในการทำงาน จำแนกรายข้อ	32
ตารางที่ 4-7	ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านรายได้ จำแนกรายข้อ	33

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-8 ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกรายข้อ	34
ตารางที่ 4-9 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ	35
ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	36
ตารางที่ 4-11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์มุ่งให้อาเซียนเกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน การเคลื่อนย้ายเสรีด้านเงินทุน สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน การลดช่องว่างระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบต่อไป

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration) ภายในปี 2558 ของประชาคมอาเซียนนั้น ถือเป็นพัฒนาการของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ก้าวข้ามสหภาพทางภาษีศุลกากร (Custom Union) มาเป็นตลาดร่วม (Common Market) ซึ่งถือว่า มีลักษณะเฉพาะหรืออัตลักษณ์ของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของภูมิภาคนี้ลำดับขั้นตอนของการพัฒนาสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

ระบบเศรษฐกิจโลกจะมีการเคลื่อนย้ายศูนย์กลางมายังเอเชียมากขึ้นตามลำดับ ขณะที่ประเทศต่างๆ จะเดินหน้าเปิดเสรีมากขึ้นเรื่อยๆ ภาวะไร้พรมแดนจะเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปในศตวรรษที่ 21 จะเกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่สามกลุ่ม คือ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคตะวันออก การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในทวีปอเมริกา การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในยุโรป ขณะที่มนุษยชาติต้องเผชิญปัญหาในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่เป็นปัญหาร่วมกันมากขึ้น โดยเฉพาะภัยพิบัติทางธรรมชาติและภาวะโลกร้อน เป็นต้น ดังนั้น ในแง่ของการศึกษา นักศึกษาต้องมีความกระตือรือร้นทางวิชาการและวิชาชีพที่ตัวเองเรียนมากขึ้นกว่าเดิม หากไม่ต้องการเสียโอกาสจากการเปิดกว้างทางเศรษฐกิจและโอกาสการทำงานที่เพิ่มขึ้นในประชาคมเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เรียนในสาขาวิชาชีพ 8 สาขาวิชาชีพที่จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาสากลโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จะประกันความก้าวหน้าในการทำงานในอนาคตหรืออาจจะหมายถึงโอกาสในการมีงานทำหรือไม่มีงานทำได้ หากเราไม่เก่งจริง ไม่มีคุณภาพจริง จบการศึกษาไป นายจ้างอาจไม่จ้างเรา นายจ้างมีทางเลือกมากขึ้นในการจ้างแรงงานในอาเซียนได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น หากเรามีคุณภาพจริง เราสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ โอกาสของเราก็มากกว่าเดิม

เพราะเราสามารถเดินทางไปทำงานทั่วทั้งอาเซียนโดยไม่มีข้อกีดกันสำหรับผู้จบ 8 สาขาวิชาชีพที่มีการเปิดเสรีก่อน

เชื่อว่านักศึกษาของประเทศไทยหลายต่อหลายคนยังคงกังวลว่า เมื่อเรียนจบแล้วอาชีพการงานของตนเองนั้นจะลดลงหรือไม่หลังจากที่มีการเปิดเสรีอาเซียนขึ้น ซึ่งนักศึกษาของประเทศไทยนั้นได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะปรับตัว เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมทัดเทียมกับการเป็นสมาชิกอาเซียนในอนาคตแล้วหรือยัง โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งในปีการศึกษา 2555 นี้ ในอีก 3 ปีข้างหน้า ปี 2558 จะต้องเตรียมพร้อมและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านใดเพิ่มขึ้นบ้าง เพื่อให้สามารถดำรงอยู่และประกอบอาชีพที่ต้องการได้

ดังนั้น ประเด็นด้านแรงงานในการประกอบอาชีพของประชาคมอาเซียนดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่ผู้ศึกษามีความสนใจศึกษา กลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในเรื่องของความรู้ และการตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมกับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทย รวมทั้งการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน และในฐานะของนักศึกษา จะสามารถเตรียมตัวอย่างไรเพื่อพร้อมรับกับการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติที่จะอพยพเข้ามาทำงานในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและประเมินระดับความรู้พื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเกี่ยวกับข้อมูลของประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการศึกษาระดับความรู้ที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน และระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน รวมทั้งแนวทางในการส่งเสริมความรู้ให้แก่นักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2. ขอบเขตของประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับความพร้อมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน
2. ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน
3. ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบปัญหา และแนวทางปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ให้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้อ่านจึงกำหนดนิยามศัพท์ดังนี้

ความพร้อม หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีวุฒิภาวะ แรงจูงใจ และประสบการณ์เดิมสูงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวก ในที่นี้หมายถึง ความรู้ การเตรียมตัว และทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ตลาดแรงงาน หมายถึง ความต้องการแรงงานกับจำนวนงานที่มีอยู่ในขณะใด ขณะหนึ่ง ตราบใดที่มีความต้องการแรงงานอยู่ ตราบนั้นก็จะมีการว่างงาน

การค้าเสรี หมายถึง เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เป็นข้อตกลงทางการค้าสำหรับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศสมาชิกอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมายถึง องค์การทางภูมิศาสตร์การเมืองและองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันในการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในพื้นที่ และเป็นการเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีเป้าหมายด้านเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน จำนวนทั้งหมด 10 ประเทศ

การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี หมายถึง แรงงานในประเทศที่เป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพได้สูงสุด ซึ่งในที่สุดก็จะนำมาสู่การสร้างรายได้ที่สูงขึ้น

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษา ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

คณะ หมายถึง คณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ดังนี้

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะศิลปศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ
3. แนวคิด ทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. สมมุติฐานและกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิด ทฤษฎีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โลกยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน เป็นโลกของความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อผลประโยชน์ทางความมั่นคง เศรษฐกิจ และการค้า ประเทศในภูมิภาคอื่นๆ ในโลก เช่น ยุโรป อเมริกา เอเชีย และแอฟริกาต่างก็รวมกลุ่มกันเพื่อสร้างโอกาสและอำนาจต่อรอง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนเช่นเดียวกัน ได้แก่ สหภาพยุโรป (European Union: EU) เขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (North America Free Trade Area: NAFTA) สหภาพแอฟริกา (African Union: AU) เป็นต้น

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการและการลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุนอย่างเสรีภายในปีพ.ศ.2558 (ค.ศ.2015) และได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้านคือ

1.1 การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุนอย่างเสรีโดยมีรูปแบบการดำเนินการต่อไปนี้

1.1.1 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของสินค้าอย่างเสรี (Free flow of goods) มุ่งเน้นการลดอุปสรรคในการนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่เกิดจากภาษีศุลกากรและข้อจำกัดทางการค้าที่มีใช้ภาษี การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของอาเซียนให้ทันสมัยและเอื้อต่อการค้าขายในภูมิภาค ตลอดจนการวางมาตรการที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดตั้ง ASEAN Single Window ที่จะทำให้ผู้ส่งออกนำเข้าเกิดความสะดวกในการติดต่อประสานหน่วยงานโดยยื่นเอกสารเพียงจุดเดียว

1.1.2 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของบริการอย่างเสรี (Free flow of services) มีการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคในการเข้ามาประกอบธุรกิจบริการ โดยให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเสรีและผู้บริโภคมีเสรีภาพที่จะเลือกใช้บริการต่างๆ ตามความพึงพอใจ ทั้งนี้ สาขาธุรกิจบริการที่อาเซียนตั้งเป้าหมายเร่งรัดการรวมกลุ่มให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมี 5 สาขา ได้แก่ สาขาท่องเที่ยว การบิน สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และโลจิสติกส์

1.1.3 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของการลงทุนอย่างเสรี (Free flow of investment) ได้มีการจัดทำความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียนฉบับใหม่ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) แทนความตกลงที่มีอยู่เดิม คือ ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) 1998 และความตกลงด้านการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement for the Promotion and Protection of Investment) 1987 ความตกลงฉบับใหม่นี้ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้านหลัก คือ การคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือในการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีการลงทุน เพื่อเป็นการเพิ่มและรักษาระดับความสามารถของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนภายในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน

1.1.4 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนอย่างเสรี (Free flow of capital) ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยประเทศสมาชิกยังสามารถมีมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

1.1.5 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (Free flow of skilled labor) แสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานมีฝีมือ และอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานมีฝีมือที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น

1.2 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยส่งเสริมกรอบนโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น นโยบายการแข่งขันของอาเซียน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษีการคุ้มครองผู้บริโภค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน

1.3 การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกโดยการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ ภายใต้กรอบการริเริ่มการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

1.4 การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนที่มีต่อประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายด้านการผลิตและจำหน่ายเป็นต้น

ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ซึ่งเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ เกาะบาหลีประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าวเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีนั้นจะเริ่มต้นในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันแล้วใน 7 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ทันตแพทย์และนักบัญชีส่วนสาขาอื่น ๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ข้อตกลงยอมรับร่วมกันนี้ประเทศสมาชิกได้กำหนดเบื้องต้นที่จะเปิดเสรีในตลาดแรงงานทักษะหรือแรงงานฝีมือนำร่องในกลุ่มบริการ 4 สาขา ได้แก่ ท่องเที่ยว สุขภาพ การบินและเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายใต้เป้าหมายการลดอุปสรรคการประกอบวิชาชีพใน 8 ภูมิภาค ทั้งนี้ บุคลากรในสายอาชีพดังกล่าว หากมีความสามารถและผ่านเกณฑ์เงื่อนไขคุณสมบัติตามที่แต่ละประเทศกำหนดได้ ก็จะเข้าไปทำงานในกลุ่มสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศได้อย่างเสรี

อนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการในการมุ่งสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนได้มอบหมายให้ประเทศต่างๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในการเปิดเสรีสินค้าและบริการในสาขาสำคัญ 11 สาขา เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ดังนี้

- พม่า สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร(Agro-based products) และสาขาประมง (Fisheries)
- มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสิ่งทอ (Textiles and Apparels)

- อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products)
- ฟิลิปปินส์สาขาอิเล็กทรอนิกส์(Electronics)
- สิงคโปร์สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ(e-ASEAN) และสาขาสุขภาพ (Healthcare)
- ไทย สาขาการท่องเที่ยว(Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)

ทั้งนี้ สาขาการท่องเที่ยวและสาขาการบินนั้นซึ่งให้ประเทศไทยรับผิดชอบนั้น ถือว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวและการบินในภูมิภาคนี้

ดังนั้น การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคแห่งนี้มีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก และจะเป็นแหล่งการลงทุนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอินเดียเท่านั้น ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนจะได้รับประโยชน์จากการค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดแรงงานไทยและสร้างโอกาสการจ้างงานให้แก่แรงงานไทยมากขึ้นผลกระทบจากการค้าบริการด้านแรงงานเสรีการค้าเสรีได้ส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคแรงงาน ซึ่งจะนำไปสู่ความต้องการแรงงานไร้ฝีมือและกึ่งฝีมือมากขึ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยาง สิ่งทอ อิฐมอญและเครื่องประดับ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราค่าจ้างสูงขึ้น นอกจากนี้มาตรฐานแรงงานหรือคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานในกระบวนการผลิตต่างๆ จะสูงขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับแรงงานที่มีฝีมือและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจะอยู่ในระดับที่สูงขึ้น การเปิดเสรีทางการค้าจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดจนสวัสดิการของผู้ใช้แรงงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อิฐมอญ และธุรกิจบริการ เป็นต้น

ตีรณ พงศ์มพัฒน์ และคณะ (2554) ได้กล่าวว่า ผลกระทบของการเปิดการค้าบริการเสรีมิได้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางบวกต่อผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่อาจก่อให้เกิดปัญหาความไม่มั่นคงในอาชีพของแรงงานไร้ฝีมือและนำมาซึ่งปัญหาช่องว่างทางรายได้และสวัสดิการระหว่างผู้ใช้แรงงานที่มีระดับฝีมือแตกต่างกัน และระหว่างแรงงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมต่างประเภทกัน กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่จะมีปัญหามากที่สุดในการปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อมกับสถานการณ์คือ กลุ่มแรงงานที่อยู่ในวัยกลางคนขึ้นไป (มากกว่า 40 ปี) และกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือหรือผู้มีการศึกษาน้อย

การแข่งขันด้านการค้าบริการนั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างจากการแข่งขันของสินค้าโดยเฉพาะการบริการวิชาชีพซึ่งจะมีลักษณะเฉพาะหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ เช่น สถาปนิก วิศวกร นักบัญชี นักกฎหมาย ในหลายประเทศมักมีการทำความตกลงเปิดเสรีด้านวิชาชีพ โดยจัดทำความตกลงยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพของกันและกันไว้ หรือที่เรียกว่า Mutual Recognition Agreement: MRA ซึ่งจะทำให้

ผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศหนึ่งสามารถเข้าไปทำงานในอีกประเทศหนึ่งได้ผลกระทบจากการค้าบริการเสรีจึงขึ้นอยู่กับว่า วิชาชีพนั้นเป็นสาขาที่มีความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกันจากต่างประเทศหรือไม่ บางสาขาวิชาชีพอาจมีความเสี่ยงต่อการแข่งขันมากกว่าสาขาวิชาชีพอื่นที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น วิชาชีพกฎหมายซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพจำเป็นต้องเรียนรู้ระบบกฎหมายของประเทศนั้น และสอบประกาศนียบัตรให้ได้ก่อนถึงจะประกอบอาชีพได้จึงเป็นการยากที่ทนายความของประเทศหนึ่งจะสามารถไปประกอบอาชีพทนายความในอีกประเทศหนึ่งได้เพราะระบบกฎหมายของแต่ละประเทศแตกต่างกัน หรือในการประกอบวิชาชีพบัญชีก็ต้องสอบประกาศนียบัตรเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม แม้ระบบบัญชีของแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันบ้างแต่ก็ไม่เท่ากับกรณีของการบริการด้านกฎหมาย

ทั้งนี้ นักเรียนนักศึกษา จึงควรที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษ สำหรับใช้ในการสื่อสารและการทำงาน รวมทั้งความรู้ด้านวิชาการในแขนงต่างๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาหลักที่ได้มีการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันแล้ว 7 สาขา คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ซึ่งเป็นสาขาที่จำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มาก่อน อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของกองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน โดย (2553) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 736 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 99.46 ยังไม่ทราบเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน มีเพียงร้อยละ 0.54 เท่านั้น ที่มีความรู้ความเข้าใจ ดังนั้น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในเรื่องนี้ให้มากขึ้น เพื่อสถาบันการศึกษาต่างๆ จะได้จัดเตรียมความพร้อมให้แก่บัณฑิตนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานเสรีซึ่งจะมีการแข่งขันกันมากขึ้นอย่างแน่นอน

จากรายงานการวิจัยเรื่อง "แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายกับปัญหาความมั่นคงแห่งชาติ ปัญหาสาธารณสุข สังคม และเศรษฐกิจ" วุฒิสภา (2546) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานข้ามชาติซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองระหว่างประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 เป็นต้นมา จากเหตุการณ์ในประเทศพม่าที่มีการปราบปรามประชาชนจนกลายเป็นจลาจลทางการเมือง ทำให้มีประชาชนจากพม่าลักลอบเข้าประเทศไทยเป็นจำนวนนับแสนคน อีกทั้งสภาวะเศรษฐกิจของไทยที่พัฒนาและเจริญเติบโตสูงขึ้น โดยเฉพาะในภาคก่อสร้างและภาคประมง จึงเกิดความต้องการแรงงานระดับล่างจำนวนมาก รัฐบาลไทยจึงต้องใช้นโยบายที่ยืดหยุ่นขึ้น โดยอนุญาตให้มีการจ้างแรงงานข้ามชาติจากประเทศพม่า ลาว และกัมพูชาที่มีสถานะเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายได้ โดยอาศัยมติ

คณะรัฐมนตรี หรือเพื่อยกเว้นกฎหมายสำคัญ 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 และ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 อนุญาตให้มีการจ้างผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายจากทั้งสามประเทศให้อาศัยอยู่และทำงานในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวระหว่างรอการส่งกลับ ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายในรูปของมติคณะรัฐมนตรีได้วางแนวทางปฏิบัติการอนุญาตจดทะเบียนแรงงานข้ามชาติเป็นรายปีตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่เข้าประเทศผิดกฎหมายนี้ ได้ก่อให้เกิดปัญหาแก่ประเทศไทยใน 4 มิติ คือ

1. ด้านความมั่นคง เป็นปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ปัญหาชนกลุ่มน้อย แรงงานเถื่อน กฎหมายและนโยบายแรงงานที่ไม่ชัดเจน ไม่มีการวางมาตรการอย่างเป็นระบบ ยืดหยุ่นผ่อนผันนโยบายจนก่อให้เกิดปัญหาที่สะสมมาอย่างยาวนาน การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการและความไม่เคร่งครัดของเจ้าหน้าที่ มีการคอร์รัปชัน การขาดการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระบบข้อมูลที่ไม่ชัดเจนและไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้

2. ด้านการสาธารณสุข เกิดปัญหาด้านการควบคุมโรค การจำกัดผลกระทบของโรคภัยร้ายแรง การสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีระบบ ภาระงบประมาณของประเทศในการให้บริการและรักษาแรงงานต่างด้าว

3. ด้านสังคม ปัญหาความปลอดภัยของชีวิตทรัพย์สิน การก่ออาชญากรรม การแบ่งแยกเชิงสังคม ขบวนการลักลอบเข้าเมืองและการค้ามนุษย์ การสร้างอิทธิพลกลุ่มชนชาติ ยาเสพติด ปัญหาโสเภณี ภาระของรัฐในการจัดปัจจัยพื้นฐานและการสาธารณสุขูปโภค การพึ่งพาบริการโรงเรียนของรัฐ การเลือกปฏิบัติด้านมนุษยธรรม ปัญหาเด็กต่างด้าวและเด็กเลือดผสมที่เกิดในประเทศไทย

4. ด้านเศรษฐกิจ ปัญหาต้นทุนค่าแรงงาน การแย่งงาน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมที่ใช้ทักษะสูง เกิดธุรกิจนอกระบบ ความต้องการ ความจำเป็น และจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แท้จริง ที่ทำให้ไม่สามารถสร้างตลาดแรงงานที่แท้จริงได้ ตลอดจนการไม่สามารถกำหนดนโยบายการจัดสรรทรัพยากรและแรงงานต่างด้าวในประเภทอุตสาหกรรมต่างๆ เพราะไม่มีตัวเลขที่ชัดเจน แม้ปัจจุบันบรรดาแรงงานต่างด้าวจะได้ใบอนุญาตทำงานชั่วคราวเท่านั้น แต่ในอนาคตหากแนวคิดของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนบรรลุผลสำเร็จ ก็ย่อมเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเหล่านี้เข้ามาทำงานได้อย่างเสรี โดยเฉพาะแรงงานทักษะฝีมือต่างๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแรงงานไทย

2. เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ

วศิน กลั่นจิตร (2547:16-18) ได้กล่าวว่สาเหตุสำคัญ ประการหนึ่งของการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศประกอบด้วยปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก และปัจจัยดึงดูดจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า

2.1 ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก

สาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายออกจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ได้แก่

2.1.1 อัตราการว่างงาน (Unemployment) อยู่ในอัตราสูงและการทำงานต่ำระดับ (Underemployment) แรงงานส่วนเกินที่เกิดจากการว่างงานและการทำงานต่ำระดับในประเทศนั้น เป็นผลมาจากการไม่สามารถหางานทำที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง ขณะที่แรงงานบางส่วนมีความพยายามที่จะหางานทำในประเทศชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่สามารถหางานที่ตรงกับความต้องการได้แล้ว ทำให้แรงงานส่วนหนึ่งมีแนวโน้มอย่างมากที่จะเคลื่อนย้ายออกไปสู่ต่างประเทศ

2.1.2 ระดับค่าจ้างที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และอาชีพที่มีลักษณะเดียวกัน ถ้าเปรียบเทียบกันในเรื่องค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับขณะทำงานในประเทศ โอกาสการเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างประเทศย่อมมีมากกว่าถ้าค่าจ้างและเงินเดือนในต่างประเทศมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า

2.1.3 การขาดสิ่งจูงใจสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญสูงแต่ไม่สามารถมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง ย่อมเกิดความรู้สึกอยากเคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ นอกจากนี้สิ่งจูงใจ ซึ่งได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ต้องการเคลื่อนย้ายไปทำงานยังต่างประเทศ

2.1.4 นโยบายกำลังคนที่ไม่เหมาะสม การวางแผนกำลังคนที่เหมาะสมทำให้เกิดการพัฒนาไปตามระบบของงาน แต่ขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่มีการวางแผนพัฒนากำลังคนทำให้ขาดความรู้ความสมดุระหว่างงานกับบุคลากร เป็นเหตุให้กำลังแรงงานบางส่วนอาจกลายเป็นแรงงานส่วนเกินได้ แต่ขณะเดียวกันบางประเทศอาจต้องการกำลังคนที่เป็นส่วนเกินนี้ ทำให้คนดังกล่าวต้องการเคลื่อนย้ายออกไปนอกประเทศได้

2.1.5 ปัจจัยทางสังคมและการเมือง แรงงานบางส่วนอาจต้องการอพยพเคลื่อนย้ายไปต่างประเทศ เป็นเพราะไม่พอใจในสภาพสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่อันเนื่องมาจากความวุ่นวายและความแตกต่างของกลุ่มการเมืองในประเทศ

2.2 ปัจจัยดึงดูดในประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า

สาเหตุดึงดูดให้แรงงานเคลื่อนย้ายจากประเทศบ้านเกิดเข้าสู่ประเทศใดประเทศหนึ่ง ได้แก่

2.2.1 ระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่าในประเทศบ้านเกิดของแรงงานสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของแรงงาน ได้แก่ ระดับค่าจ้างและเงินเดือน ถ้าแรงงานในอาชีพต่าง ๆ พบว่าแรงงานประเภทเดียวกันกับเขาในต่างประเทศนั้นมีระดับค่าจ้างหรือเงินเดือนที่สูงกว่ามาก ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้แรงงานเหล่านี้ต้องการอพยพเคลื่อนย้ายออกไปทำงานยังถิ่นใหม่ได้

2.2.2 การขาดแคลนกำลังคนในบางสาขา ถ้าหากมีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ทำให้แรงงานในต่างประเทศได้ทราบถึงประเภทแรงงานที่ขาดแคลนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

2.2.3 โอกาสสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ ประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีสิ่งที่น่าสนใจ ความสะดวกแก่การปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการวางแผนพัฒนาบุคลากรที่ยุติธรรม ย่อมเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของแรงงานโดยทั่วไปอยู่แล้ว และสภาพนี้เองจะเป็นสิ่งดึงดูดให้แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญจากประเทศด้อยพัฒนา เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศเพื่อโอกาสก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง

3. แนวคิด ทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ประเทศต่างๆ ได้เข้ามารวมตัวกันเพื่อร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจ และรักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกด้วยกัน โดยระดับของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจมี 5 ระดับ คือ

1. เขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA) = No tariff ไม่มีการเก็บภาษีศุลกากร ไม่เก็บภาษีระหว่างประเทศสมาชิก ยกเว้นสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้าอ่อนไหว (sensitive list) คือ สินค้าที่ประเทศใดประเทศหนึ่งลงบันทึกว่าเป็นสินค้าที่มีความสำคัญต่อประเทศนั้นๆ FTA เป็นการปกป้องประเทศทางการค้า

2. สหภาพศุลกากร (Custom union) = Common tariff มี อัตราภาษีเดียวกัน ไม่ใช่แค่ประเทศสมาชิก แต่รวมถึงประเทศอื่นๆ ด้วย เป็นการตกลงร่วมกันเพื่อไม่ให้ประเทศสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่งเสียผลประโยชน์ และไม่ให้ประเทศค้าขายอื่นๆ ได้เปรียบจากการค้า

3. ตลาดร่วม (Common market) = Free flow of economic factors มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยทางเศรษฐกิจได้โดยเสรี (ปัจจัยการผลิตสี่ประเภทคือ ที่ดิน แรงงาน ทุน และผู้ประกอบการ) แต่ในภูมิภาคอาเซียนยังไม่มีตลาดร่วม เพราะตลาดร่วมนั้นการเดินทางไปไหนมาไหน จะเป็นไปอย่างเสรีระหว่างประเทศภูมิภาค

4. สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union) = Harmonization of economic policy มีนโยบายเศรษฐกิจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไปในทิศทางเดียวกัน เช่น มีการเพิ่ม-ลดภาษี ก็ จะเพิ่ม-ลดกันทั้งกลุ่ม ปัจจุบันมีภูมิภาคเดียวที่เป็นสหภาพเศรษฐกิจ คือ สหภาพยุโรป (EU)

5. สหภาพเหนือชาติ (Supranational Union) = มีบูรณาการทางเศรษฐกิจใน ทุกๆ ด้าน การบูรณาการคือการร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทุกด้านทางเศรษฐกิจนั่นเอง ซึ่งเป็น ความพยายามของสหภาพยุโรปในปัจจุบันที่กำลังพยายามพัฒนาภูมิภาคยุโรปนั้นเป็นสหภาพเหนือชาติ

รูปแบบของการรวมตัวทางเศรษฐกิจ มี 3 รูปแบบ คือ

1. การรวมกลุ่มในประเทศที่พัฒนาแล้ว
2. การรวมกลุ่มในประเทศสังคมนิยม และ
3. การรวมกลุ่มในประเทศกำลังพัฒนา

วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ คือ ความจำเป็นเติบโตทางเศรษฐกิจ การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การจ้างงานเต็มที่ และการกระจายรายได้ระหว่างประเทศ

เงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจประสบความสำเร็จเมื่อประเทศสมาชิกมีนโยบายเศรษฐกิจที่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. นโยบายตลาด
2. นโยบายด้านโครงสร้าง
3. นโยบายด้านการกระจายรายได้
4. นโยบายทางการเงิน

3.1 การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในปัจจุบันที่สำคัญ มี 2 แนวทาง

3.1.1 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในลักษณะเสรีการรวมกลุ่มในลักษณะนี้ได้แก่ การยกเลิกข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างประเทศ โดยใช้กลไกของตลาดเป็นเครื่องตอบปัญหาขั้นพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจ เช่น การรวมกลุ่มของสหภาพยุโรป

3.1.2 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในลักษณะการดำเนินการโดยรัฐการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่จะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่ออาศัยการค้ำของรัฐบาลและการวางแผนเศรษฐกิจในระดับชาติโดยมีการร่วมมือกันวางแผนในระยะยาว การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแนวนี้จึงไม่ใช่กลไกของตลาด ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของระบบราคา

3.2 การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Interdependence)

เป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศต่างๆพึ่งพาอาศัยกันในเรื่องการค้าการลงทุน วัตถุดิบ พลังงานและเทคโนโลยี แนวคิดการพึ่งพาอาศัยกันมีหลักการสำคัญคือ ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศด้อยพัฒนาที่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพากันและกัน ทั้งในทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ ประเทศพัฒนาแล้วมีการพึ่งพาสินค้าวัตถุดิบแรงงาน และการซื้อสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนา ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาพึ่งพาเทคโนโลยีผู้เชี่ยวชาญจากประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งสาเหตุการพึ่งพาอาศัยระหว่างประเทศนั้น มาจากความจำเป็นของสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกของประเทศต่างๆ ที่ทำให้แต่ละประเทศแสวงหาและแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือหรือพึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยได้ทำการแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือความจำเป็นทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งการพัฒนานี้จะนำไปสู่ความทันสมัย อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจากการพึ่งพาอาศัยกัน ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ มีส่วนผลักดันให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแบบพึ่งพาอาศัยกันเกิดขึ้น เพราะหากไม่พึ่งพาอาศัย แต่กลับเผชิญหน้ากันหรือมุ่งประโยชน์เพียงฝ่ายเดียว แล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียทำลายผลประโยชน์ของกันและกันทั้งสองฝ่าย โดยความจำเป็นทางการเมืองที่ก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประเทศนั้น เป็นอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อเสถียรภาพทางการเมืองการปกครอง ทั้งในประเทศที่กำลังพัฒนาและพัฒนาแล้ว สำหรับประเทศพัฒนานั้น ความสามารถของรัฐ ในการปรับปรุงความกินดีอยู่ดีของพลเมืองมีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่น กับความสามารถในการเข้าถึงตลาดกับต่างประเทศและความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรในการผลิตทางอุตสาหกรรม เช่น เทคโนโลยีพลังงาน วัตถุดิบ จากประเทศอื่น หากรัฐใดไม่สามารถดึงทรัพยากรจากประเทศอื่น ๆ มาได้อย่างกว้างขวางพอเพียง ย่อมจะส่งผลให้การยกระดับคุณภาพชีวิตของตนประสบกับอุปสรรคอย่างรุนแรงการสร้างความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกันจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ความชอบธรรมในการปกครองและเสถียรภาพของรัฐบาลขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งการบรรลุเป้าหมายในลักษณะดังกล่าวได้นั้นจำเป็นจะต้องแสวงหาทรัพยากรและความก้าวหน้าจากภายนอกจึงจะสำเร็จ ดังนั้นเสถียรภาพของรัฐบาลจึงเป็น

สิ่งเกี่ยวพันกับความสามารถของรัฐบาลในการสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศพัฒนาแล้วด้วยโดยแนวคิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หรือคำในภาษาอังกฤษคือ Interdependence หนังสือรัฐศาสตร์ 50 ปีภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า หมายถึง ตัวแสดงทั้งหลายมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือติดต่อกันในลักษณะที่ เมื่อสิ่งใดเกิดขึ้นแก่ตัวแสดงตัวหนึ่งตัวใดในโอกาสหนึ่งโอกาสใด ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง ย่อมส่งผลมายังตัวแสดงตัวอื่น ดังนั้นไม่ว่าระบบจะมีความสัมพันธ์อย่างไร ยังมีตัวแสดง สถานที่โอกาส มากเท่าไรย่อมส่งผลให้การพึ่งพาอาศัยยังมีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

Keohane และ Nye (1977) กล่าวว่า การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันย่อมหมายถึงความรู้สึกตอบแทนต่อกันอย่างน้อยก็ในระยะหนึ่งและผู้เสนอแนวความคิดที่ว่านี้ก็คือ Keohane และ Nye เองซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ข้ามชาติและการเมืองโลก โดยแนวคิดที่เขาได้เสนอนั้นเป็นแนวคิดนี้ที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปในด้านการค้าที่มีความร่วมมือระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ที่สำคัญ คือการขยายตัวทางด้านการค้าที่เป็นระบบการค้า ดังนั้นระบบการค้า (Trade System) จึงมีความสำคัญกับแนวคิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพราะระบบการค้านั้นถือกันว่าเป็นรูปแบบตัวอย่างของกระบวนการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจึงเป็นการเน้นประเด็นทางเศรษฐกิจมากกว่าที่จะกล่าวถึงประเด็นอื่นๆ เช่นประเด็นทางการทหารและความมั่นคงซึ่งจากการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประเทศนั้นได้มีการตั้งข้อสังเกตว่า ระบบการเมืองในปัจจุบันมีลักษณะการพึ่งพาอาศัยทางเศรษฐกิจอย่างมากทางด้านการเมืองเองแนวคิดนี้ก็เป็นแนวคิดที่เป็นระบบมีการเกิดมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยจะพบว่า ระบบที่สำคัญก็คือระบบพันธมิตรอันมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันที่เก่าแก่รัฐมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในทางการเมืองการทูต และการทหารเป็นการขยายความร่วมมือที่ก่อให้เกิดการจัดตั้งระบบความมั่นคงร่วมกัน ในด้านเศรษฐกิจดังนั้นจึงทำให้การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในปัจจุบันจึงเป็นลักษณะของความร่วมมือกันทางด้านการเมือง และเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลจากการติดต่อสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อถึงกันอย่างฉับพลัน การพึ่งพาอาศัยกันจึงเป็นการสะท้อนถึงสภาพสังคมระหว่างประเทศที่มีความเป็นอนาธิปไตย เป็นตัวแสดงที่สำคัญในระบบระหว่างประเทศ ที่มีการเน้นการสร้างและกำหนดกฎระเบียบ ความร่วมมือและการประสานระหว่างตัวแสดงแต่ละตัวก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันขึ้น อันนำไปสู่การสร้างองค์การระหว่างประเทศ หรือกฎหมายระหว่างประเทศเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในด้านบวก เกิดกรอบความร่วมมือ อันนำมาสู่การ

เป็นประชาคมในระดับภูมิภาคนอกจากนี้แล้วแนวคิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันยังเห็นว่าประเทศพัฒนาแล้วและประเทศด้อยพัฒนาเองนั้นมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่จะต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ ประเทศพัฒนาแล้วพึ่งพิงสินค้าวัตถุดิบ แรงงาน และการซื้อสินค้าอุตสาหกรรมของตนจากประเทศด้อยพัฒนา ในขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาพึ่งพิงทุนเทคโนโลยีผู้เชี่ยวชาญจากประเทศที่พัฒนาแล้วดังนั้นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจึงต้องเกิดขึ้นโดยนักวิชาการของแนวคิดนี้เองเชื่อว่าความอยู่รอดของประเทศด้อยพัฒนาไม่ใช่เพียงเพื่อประโยชน์ของประเทศนั้นๆ เพียงลำพัง หากแต่มีความสัมพันธ์กับความมั่นคงและอยู่รอดของประเทศพัฒนาด้วย เนื่องจากประเทศด้อยพัฒนาเองถือเป็นลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของสินค้าทุน ภายใต้ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกโดยประเทศที่พัฒนาแล้ว

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรัชญา ชุมนานเสียว (2555, น.100) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา แหล่งเรียนรู้และการรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในภาพรวม อยู่ในระดับต่ำ โดยมีด้านการเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียนรู้ อยู่ในระดับสูง และผลการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า เพศและการรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน

อรรจวรรณ สีวานี (2554, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียนและการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างก็ไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นได้ถูกต้องนัก ส่วนในเรื่องของทัศนคติเกี่ยวกับการปรับตัวและเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน

ซึ่งผู้ศึกษาได้เสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา

สุพรรณิกา แก้วเกิดสี (2549, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลของเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อกระบวนการใช้แรงงานอุตสาหกรรมรองเท้า : แรงงานกำลังจะกลายเป็นช่างรองเท้าหรือลูกจ้างผลิตรองเท้า ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อสถานะการผลิต การตลาดและการใช้แรงงาน ตลอดจนมาตรการการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการภายหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในการแข่งขันสูงกว่าประเทศสมาชิกอื่นๆ ใน AFTA การเปิดเสรีจะเกิดผลกระทบในทางบวกต่อตลาดแรงงาน คาดการณ์ได้ว่า อุตสาหกรรมรองเท้าไทยจะขยายการเติบโตมากขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้า อุปสงค์แรงงานในอุตสาหกรรมรองเท้ากำลังเพิ่มขึ้นพร้อมกับราคาค่าจ้าง โดยพบว่าการเปิดเสรีทางการค้าจะทำให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ แต่ทำให้สถานประกอบการทราบถึงศักยภาพของตนเองมากขึ้น อุตสาหกรรมรองเท้าไทย มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบกับความสามารถ และในด้านมาตรการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการนั้น ส่วนใหญ่เตรียมความพร้อมในด้านการเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การแสวงหาตลาดใหม่ และเพิ่มช่องทางในการจำหน่าย นอกจากนี้คุณลักษณะของสถานประกอบการที่ต่างกันยังได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าที่ต่างกัน และข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ การให้ข้อมูลแก่สถานประกอบการและแรงงานในด้านมาตรการการเปิดเสรี และกรอบเวลาที่ชัดเจนล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้สถานประกอบการและแรงงานเตรียมความพร้อม และเพิ่มศักยภาพด้วยการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ซึ่งจะช่วยให้ลูกจ้างกลายเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทั้งด้านฝีมือการผลิต ระเบียบวินัยการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี

ชุมศักดิ์ อินทร์วิทย์, สมเกียรติ พ่วงรอด, และอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2546, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง เพื่อรองรับการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เพื่อศึกษาระดับและลักษณะความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานของ 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง เพื่อรองรับการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียนในด้านแรงงาน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสอบและประเมินผล ด้านการปรับปรุงพัฒนา ศึกษาความรู้ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงานของแรงงานใน 6 สาขา ได้แก่ การพาณิชยกรรม การสื่อสารโทรคมนาคม การอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมตามข้อกำหนด และการขนส่งสินค้า รวมทั้งศึกษา

แนวทางและข้อเสนอแนะในการพัฒนาฝีมือแรงงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งพบว่า แรงงานที่ได้รับการพัฒนาที่มีอยู่ในภาวะปัจจุบันในภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล ได้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและทักษะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับการพัฒนาฝีมือแรงงานสอดคล้องกับการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน อยู่ระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยข้อเสนอแนะควรมีการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ทัดเทียมกับประเทศอื่นและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น ภาษาอังกฤษและทักษะอาชีพที่ต่างประเทศต้องการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบและเข้าใจในการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน สถาบันการศึกษาควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดแหล่งฝึกประสบการณ์

สุพรรณิกา แก้วเกิดสี (2549, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลของเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อกระบวนการใช้แรงงานอุตสาหกรรมรองเท้า : แรงงานกำลังจะกลายเป็นช่างรองเท้าหรือลูกจ้างผลิตรองเท้า? ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อสถานะการผลิต การตลาดและการใช้แรงงาน ตลอดจนมาตรการการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการภายหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในการแข่งขันสูงกว่าประเทศสมาชิกอื่นๆ ใน AFTA การเปิดเสรีจะเกิดผลกระทบในทางบวกต่อตลาดแรงงาน คาดการณ์ได้ว่า อุตสาหกรรมรองเท้าไทยจะขยายการเติบโตมากขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้า อุปสงค์แรงงานในอุตสาหกรรมรองเท้ากำลังเพิ่มขึ้นพร้อมกับราคาค่าจ้าง โดยพบว่าการเปิดเสรีทางการค้าจะทำให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ แต่ทำให้สถานประกอบการทราบถึงศักยภาพของตนเองมากขึ้น อุตสาหกรรมรองเท้าไทย มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบกับความสามารถ และในด้านมาตรการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการนั้น ส่วนใหญ่เตรียมความพร้อมในด้านการเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การแสวงหาตลาดใหม่ และเพิ่มช่องทางในการจำหน่าย นอกจากนี้คุณลักษณะของสถานประกอบการที่ต่างกันยังได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าที่ต่างกัน และข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ การให้ข้อมูลแก่สถานประกอบการและแรงงานในด้านมาตรการการเปิดเสรี และกรอบเวลาที่ชัดเจนล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้สถานประกอบการและแรงงานเตรียมความพร้อม และเพิ่มศักยภาพด้วยการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ซึ่งจะช่วยให้ลูกจ้างกลายเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทั้งด้านฝีมือการผลิต ระเบียบวินัยการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี

5. สมมุติฐานและกรอบแนวคิดในการวิจัย

5.1 สมมุติฐานการวิจัย

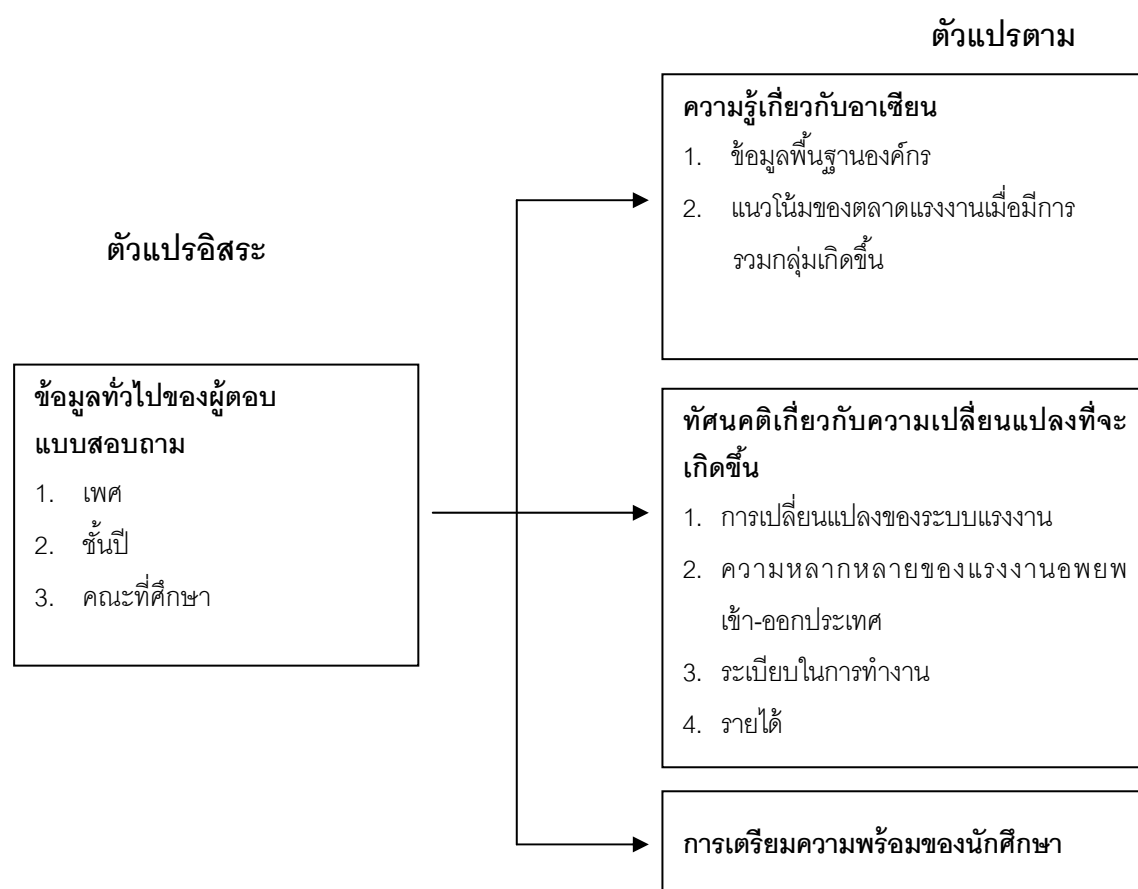
5.1.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

5.1.2 นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

5.1.3 นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

5.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการศึกษาระดับความรู้ที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน และระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบความคิด ดังนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

การศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 10,846 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 388 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จาก 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และจำแนกตามชั้นปี จากปีที่ 1 ถึง ปีที่ 4

3) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Yamane, 1973 : 725) ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนของขนาดตัวอย่าง
	N	=	จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ศึกษา
	e	=	ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้เท่ากับ .05)
แทนค่า	n	=	$\frac{10,846}{1 + (10,846 \times (.05^2))}$
		=	385.77

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จึงเท่ากับ 386 คน

4) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นคณะที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน(Proportional Stratified Sampling) โดยคำนวณตามสูตรดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร}}$$

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยคำนวณเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากร ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรี ประจำปีภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2556 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,016	72
2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	881	31
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	813	29
4. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	465	17
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	437	16
6. คณะบริหารธุรกิจ	3,415	121
7. คณะศิลปศาสตร์	850	30
8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	347	12
9. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,622	58
รวม	10,846	386

ที่มาของข้อมูลประชากร : สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

5) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 9 คณะในสังกัดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบ 386 ตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน เป็นเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบจากหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบจากหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question) ซึ่งจะเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานขององค์กร และแนวโน้มของตลาดแรงงานเมื่อมีการรวมกลุ่มเกิดขึ้น

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบแสดงระดับมากน้อย (Scale Question) ซึ่งจะแบ่งคำถามเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ด้านระเบียบในการทำงาน และด้านรายได้

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการเตรียมตัวและการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบแสดงระดับมากน้อย (Scale Question) ซึ่งจะเป็นคำถามเกี่ยวกับความพร้อมและการเตรียมตัวของนักศึกษา

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในงานวิจัยเรื่องความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนตามหลักการ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายที่ต้องการ

3.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และอำนาจจำแนก(Discrimination)

3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 45 คน เมื่อนำข้อมูลที่ได้ทดลองใช้ไปตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยได้ค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.94 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3-2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจำแนกตามองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และค่าความเชื่อมั่นรวม

ความคิดเห็นและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน	0.89
ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ	0.83
ด้านระเบียบในการทำงาน	0.87
ด้านรายได้	0.84
ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา	0.79
รวมทั้งฉบับ	0.94

3.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องความพร้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำด้วยตนเอง ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของการวิจัยและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences : SPSS for Window) มีรายละเอียดการใช้ค่าสถิติ และขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance)

5.2 วิธีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ มีดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2) วิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ด้านระเบียบในการทำงาน ด้านรายได้ และ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา โดยมีการกำหนดให้คะแนนในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

ระดับคะแนน 1	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
ระดับคะแนน 2	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อย
ระดับคะแนน 3	คือ	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ระดับคะแนน 4	คือ	ระดับความคิดเห็นมาก
ระดับคะแนน 5	คือ	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

บันทึกข้อมูลรหัสซึ่งใช้แทนคำตอบลงในตารางใส่ข้อมูลของโปรแกรม SPSS for Window เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีดังนี้

ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50
ระดับความคิดเห็นน้อย	มีค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50
ระดับความคิดเห็นมาก	มีค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50
ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00

3) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคม อาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

4) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคม อาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” จากการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความคิดเห็นและการเตรียมตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีนี้ที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

N = 386		
ข้อมูล	n	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	215	55.70
2. หญิง	171	44.30
ชั้นปี		
1. ชั้นปีที่ 1	66	17.10
2. ชั้นปีที่ 2	87	22.54
3. ชั้นปีที่ 3	84	21.76
4. ชั้นปีที่ 4	149	38.60
คณะที่ศึกษา		
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	72	18.65
2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	31	8.03
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	29	7.51
4. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	17	4.40
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	16	4.15
6. คณะบริหารธุรกิจ	121	31.35
7. คณะศิลปศาสตร์	30	7.77
8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	3.11
9. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	58	15.03

จากตาราง 4-1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.70
- 2) ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 38.60
- 3) คณะที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.35

ได้มาโดยการเทียบจากสัดส่วนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาจริง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความคิดเห็นและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน สามารถแบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4-2 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

N = 386				
ข้อคำถาม	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
1. ปีที่อาเซียนก่อตั้งขึ้น	80	20.73	306	79.27
2. ประเทศสมาชิกอาเซียน	220	56.99	166	43.01
3. เลขานุการอาเซียนคนปัจจุบัน	258	66.84	128	33.16
4. ปีที่จะมีกำหนดการเคลื่อนย้ายแรงงาน	238	61.66	148	38.34
5. วัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มอาเซียน	239	61.92	147	38.08
6. วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงาน ภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน	26	6.74	360	93.26
7. องค์ประกอบหลักความร่วมมือของ ประชาคมอาเซียน	197	51.04	189	48.96
8. สาขาอาชีพที่ประเทศสมาชิกอาเซียน มีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกในการถ่ายเทแรงงานฝีมือ	114	29.53	272	70.47
9. เป้าหมายของเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	83	21.50	303	78.50
10. เป้าหมายสูงสุดของการรวมตัว เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี 2563 (ค.ศ.2020)	55	14.25	331	85.75
ผลรวมเฉลี่ย	151	39.12	235	60.88

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คือ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.12 และตอบผิด 235 คน คิดเป็นร้อยละ 60.88 โดยหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกสูงสุด คือ ข้อ 3. “เลขาธิการอาเซียนคนปัจจุบันคือใคร” มีผู้ตอบถูก 258 คน คิดเป็นร้อยละ 66.84 และหัวข้อที่มีผู้ที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ข้อ 6. “วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน” มีผู้ตอบถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.74

2) ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4-3 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกรายด้าน

N = 386			
รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน	3.44	0.410	ปานกลาง
2. ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ	3.05	0.823	ปานกลาง
3. ด้านระเบียบในการทำงาน	3.75	0.364	มาก
4. ด้านรายได้	3.52	0.507	มาก
ในภาพรวม	3.44	0.524	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ระดับความคิดเห็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.524$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านระเบียบในการทำงาน ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ($\bar{x}=3.05$, $SD=0.823$)

2.1) ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน

ตารางที่ 4-4 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน จำแนกรายข้อ

N = 386			
รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. ท่านเห็นด้วยกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน	3.69	0.476	มาก
2. ท่านเห็นด้วยกับการใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน	3.69	0.478	มาก
3. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพสามารถยอมรับคำติเตียน	3.36	0.491	ปานกลาง
4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ ไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	3.03	0.194	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.44	0.410	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-4 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.410$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 1. ท่านเห็นด้วยกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อ 2. ท่านเห็นด้วยกับการใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน ($\bar{x}=3.69$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ ไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม ($\bar{x}=3.03$)

2.2) ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ

ตารางที่ 4-5 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ จำแนกรายข้อ

N = 386

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. ท่านเห็นด้วยว่าต่อไปท่านต้องปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม	2.77	0.507	ปานกลาง
2. ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ข้อพิพาทของแรงงานมากขึ้น	2.63	0.953	ปานกลาง
3. ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น	3.13	1.323	ปานกลาง
4. ท่านเห็นด้วยว่าผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เป็นอุปสรรคในการทำงาน	3.68	0.510	มาก
ในภาพรวม	3.05	0.823	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-5 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.05$, $SD=0.823$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 4. ท่านเห็นด้วยว่าผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เป็นอุปสรรคในการทำงาน ($\bar{x}=3.68$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 2. ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ข้อพิพาทของแรงงานมากขึ้น ($\bar{x}=2.63$)

2.3) ด้านระเบียบในการทำงาน

ตารางที่ 4-6 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านระเบียบในการทำงาน จำแนกรายข้อ

N = 386

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. ท่านคิดว่า การสร้างนิสัยแรงงานให้เป็นคนตรงต่อเวลา มีความจำเป็นในการทำงาน	3.96	0.271	มาก
2. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นอาเซียน	3.97	0.226	มาก
3. ท่านคิดว่า การทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น	3.37	0.487	ปานกลาง
4. ท่านเห็นด้วยที่จะต้องลดระยะเวลาทำงานลงเพื่อเพิ่มจำนวนคนทำงานให้มากขึ้น	3.71	0.472	มาก
ในภาพรวม	3.75	0.364	มาก

จากตารางที่ 4-6 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านระเบียบในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 2. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นอาเซียน ($\bar{x}=3.97$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 3. ท่านคิดว่า การทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น ($\bar{x}=3.37$)

2.4) ด้านรายได้

ตารางที่ 4-7 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านรายได้ จำแนกรายข้อ

N = 386

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. เมื่อท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการขยายตัวของตลาดแรงงานท่านเห็นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเองมากขึ้น เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน	3.67	0.509	มาก
2. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีด้านแรงงาน เพราะท่านพร้อมที่จะได้รับค่าจ้างในระดับสากล	3.62	0.526	มาก
3. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีด้านแรงงาน และได้รับค่าจ้างในระดับเดียวกันกับทุกเชื้อชาติ เมื่ออยู่ในระดับหน้าที่เดียวกัน ถึงแม้จะต้องลดระดับเงินเดือนลง	3.61	0.539	มาก
4. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการเก็บภาษีในระดับสากล (สูงขึ้น ตามเกณฑ์ รัฐสวัสดิการ)	3.33	0.476	ปานกลาง
5. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานทักษะให้อยู่ในระดับสากล	3.28	0.466	ปานกลาง
6. ท่านควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้แก่ตนเอง เช่น ความรู้ภาษาที่สาม เพื่อสามารถทำให้ท่านได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น	3.62	0.522	มาก
ในภาพรวม	3.52	0.507	มาก

จากตารางที่ 4-7 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.52$, $SD=0.507$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 1. เมื่อท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการขยายตัวของตลาดแรงงานท่านเห็นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเองมากขึ้น เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน ($\bar{x}=3.67$) และหัวข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานทักษะให้อยู่ในระดับสากล ($\bar{x}=3.28$)

3) การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4-8 ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกรายข้อ

N = 386			
รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น	3.67	0.507	มาก
2. ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.96	0.224	มาก
3. ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น	3.71	0.461	มาก
4. ตัวท่านได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.63	0.490	มาก
5. ท่านมีความพร้อมในการสื่อสารภาษาอังกฤษในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.16	1.326	ปานกลาง
6. ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.14	1.322	ปานกลาง
7. ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	2.39	1.273	น้อย
ในภาพรวม	3.38	0.800	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.38$, $SD=0.800$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2. ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มากขึ้น ($\bar{x}=3.96$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ($\bar{x}=2.39$)

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

สมมติฐานข้อ 1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ

N = 386

ตัวแปรที่ศึกษา	n	\bar{X}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	215	23.58	3.89	-0.430	0.668
หญิง	171	23.75	3.93		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-9 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.8 ($SD=3.89$) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 23.75 ($SD=3.93$) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคม อาเซียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

สมมติฐานข้อ 2: นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อม ของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของ นักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

N = 386

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	7.930	2.643	0.173	0.915
ภายในกลุ่ม	382	5845.552	15.302		
รวม	385	5853.482			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-10 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมของ นักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

สมมติฐานข้อ 3 : นักศึกษาที่เรียนคณะ มีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

N = 386

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	8	120.637	15.080	0.992	0.442
ภายในกลุ่ม	377	5732.845	15.206		
รวม	385	5853.482			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-11 พบว่า นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” จากการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผล

- 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา ดังนี้
 - 1.1.1 เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.70
 - 1.1.2 ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 38.60
 - 1.1.3 คณะที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.35 ได้มาโดยการเทียบจากสัดส่วนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาจริง
- 1.2 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ผลรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คือ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.12 และตอบผิด 235 คน คิดเป็นร้อยละ 60.88 โดยหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกสูงสุด คือ ข้อ 3. “เลขาธิการอาเซียนคนปัจจุบันคือใคร” มีผู้ตอบถูก 258 คน คิดเป็นร้อยละ 66.84 และหัวข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ข้อ 6. “วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน” มีผู้ตอบถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.74
- 1.3 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.524$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านระเบียบในการทำงาน ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ($\bar{x}=3.05$, $SD=0.823$)

1.4 ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.38$, $SD=0.800$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ข้อ 2. ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มากขึ้น ($\bar{x}=3.96$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ($\bar{x}=2.39$)

1.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.8 ($SD=3.89$) และ เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 23.75 ($SD=3.93$) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน จำแนกตามคณะที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน ระดับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. อภิปรายผล

2.1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่านักศึกษายังไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานในประชาคมอาเซียน ซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอได้อย่างถูกต้อง แต่ในทางกลับกันก็ไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นได้ถูกต้องนัก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ตอบข้อคำถามผิด 235 คน คิดเป็นร้อยละ 60.88 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรีชญา ชุ่มนาเสียว (2555,น.100) ที่ศึกษาเรื่อง ความพร้อมใน

การเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทนา คชเสนี ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ซึ่งวิทยุทัศน์ดีประเสริฐ นำมาเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์คมชัดลึกออนไลน์ว่า ผลการวิจัยชี้คนไทยรู้เรื่องอาเซียนต่ำและสถาบันการศึกษารับมือ ซึ่งผลการศึกษากการเตรียมความพร้อมการผลิตกำลังคนสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการบริการด้านการอุดมศึกษา เกี่ยวกับทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยการสำรวจจากนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่าประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่ในอันดับสุดท้าย แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องเร่งให้ความรู้แก่ประชากรของไทยเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในอีกสามปีข้างหน้า

2.2 จากการสอบถามความคิดเห็นและทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเกี่ยวกับการปรับตัวต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ด้านระเบียบในการทำงาน และด้านรายได้ พบว่า

- ด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน ในภาพรวมระดับความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.410$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ข้อ 1. ท่านเห็นด้วยกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อ 2. ท่านเห็นด้วยกับการใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน ($\bar{x}=3.69$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ ไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม ($\bar{x}=3.03$)

- ด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{x}=3.05$, $SD=0.823$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ข้อ 4. ท่านเห็นด้วยว่าผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เป็นอุปสรรคในการทำงาน ($\bar{x}=3.68$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 2. ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ข้อพิพาทของแรงงานมากขึ้น ($\bar{x}=2.63$)

- ด้านระเบียบในการทำงาน ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ข้อ 2. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการ

ทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นอาเซียน ($\bar{x}=3.97$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 3. ท่านคิดว่าการทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น ($\bar{x}=3.37$)

- ด้านรายได้ ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}=3.52$, $SD=0.507$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 1. เมื่อท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการขยายตัวของตลาดแรงงานท่านเห็นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเองมากขึ้น เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน ($\bar{x}=3.67$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานทักษะให้อยู่ในระดับสากล ($\bar{x}=3.28$)

โดยจากทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบแรงงาน และด้านความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ กลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนด้านระเบียบในการทำงานและด้านรายได้ กลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2.3 ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีความพร้อมในการเรียนรู้ และความพร้อมที่จะพัฒนาทักษะของตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$, $SD=0.364$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตื่นตัวหรือความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมสู่การเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงได้ดีพอสมควร

2.4 นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และคณะต่างกันมีการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีสิทธิ์รับรู้ และเรียนรู้ ในเรื่องของประชาคมอาเซียนที่เท่าเทียมกัน ดังนั้น เพศ ชั้นปี และคณะจึงไม่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียนแต่อย่างไร เนื่องจากนักศึกษาทุกคนสามารถรับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างเท่าเทียมกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย

3.1.1 ควรปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้มีความทันสมัยและปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนให้ทันกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดแรงงาน โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยการสร้างโอกาสให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ต่างๆ ได้มากขึ้น

3.1.2 ควรเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักศึกษากับตลาดแรงงาน โดยเสริมสร้างบทบาทบริการงานแนะแนวอาชีพให้เป็นหน่วยงานกลางระหว่างนักศึกษาและตลาดแรงงาน เพื่อให้นักศึกษาทราบความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้

3.1.3 ควรรวบรวมเอกสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ไว้ที่ห้องสมุด หรือจัดมุมเฉพาะด้านการประกันคุณภาพในทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย เพื่อความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลของนักศึกษาหรือผู้สนใจ

3.1.4 ควรเป็นตัวกลางระหว่างภาครัฐและนักศึกษาเพื่อกระจายข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้อนข้อมูลให้กับนักศึกษาโดยตรง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

3.2.1 ควรให้ความสำคัญกับการสำรวจตัวเอง เพื่อให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

3.2.2 ควรแสวงหาทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า เพื่อการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.3 ควรติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับทุกสถานการณ์ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

- กองวิจัยตลาดแรงงาน ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน. (2553). **เงื่อนไขเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน**, กรุงเทพฯ : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน. กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). **แผนพับแนะนำให้อู้จักอาเซียน**. กรมอาเซียน. กรุงเทพฯ. กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). **แผนยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษามัธยมศึกษา ปีงบประมาณ 2552-2555**. [ม.ป.พ]. **การศึกษาไทยกับนโยบายอาเซียน**. (13 เมษายน 2554). สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.ryt9.com/s/tpd1069794>.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (19 มกราคม 2554). **โอกาสที่ไทยต้องริบคว้าการศึกษากับประชาคมอาเซียน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.ryt9.com/s/tpd1069794>.
- ชนิษฐา ห่านิวัติศัย และคณะ, บรรณานิการ. (2552). **การศึกษา : รากฐานประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จินต์ กล้าวิกรณ. (2552). **ผลกระทบการค้าเสรี อาเซียน-จีน ต่อเกษตรกรรายย่อยภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ยุทธศาสตร์การพัฒนากฎมภาค, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ตีรณ พงศ์มพัฒน์รศ.ดร., รศ.ดร.จุฑา มนัสไพบุลย์, ผศ. สถิตพงค์ธนวิริยะกุล, ผศ.ดร.ไพฑูริย์ไกรพรศักดิ์. (2544). **โครงการวิจัย ผลกระทบของการเปิดการค้าเสรีต่อแรงงานไทย**. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน.
- นิชามา ชัยชาญ. (2554). **สรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมความรู้เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”**. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี : คณะวิทยาศาสตร์งานบริหารทั่วไป.
- บ้านจอมยุทธ. (2 กันยายน 2556). **เศรษฐกิจระหว่างประเทศ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก http://www.baanjommyut.com/library_2/extension4/international_economics/31.html.
- พรศ ทิวารค์ชัย. (2555). **การเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสัตหีบเขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการ สังกัดสำนักงาน**

- คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. , มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พรธิดา วิเศษศิลป์านนท์,บรรณานิการ. (2555). **การศึกษาและการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล,
- ไพศาล วิศาลาภรณ์ และคณะ. (2552).**การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558.** สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ,
- มาลี ไตสกุล, บรรณานิการ. (2553). **แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน.** กรุงเทพฯ :สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วัลลภา พัฒนา ,วีระศักดิ์ ตูลยาพร และ ปรีชญา ชุมศรี. (2555). **การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการตลาด เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.** งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, สงขลา.
- วันวิสาข์ ภาคสุวรรณ. (5 มิถุนายน 2554). **รายงานพิเศษ : เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนปี 2558 ผ่านกิจกรรมอาเซียนสัญจร.** สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://thainews.prd.go.th>.
- สำนักนายกรัฐมนตรี, กรมประชาสัมพันธ์. (2554). **กฎบัตรอาเซียน.** กรุงเทพฯ: [ม.ป.ท].
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558.** กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบลิ๊ค.
- สุดฤทัย เลิศเกษม และคณะ, บรรณานิการ. (2554). **ประเทศไทยกับอาเซียน.**กรุงเทพฯ : กรมประชาสัมพันธ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- โสพิศ สืบศักดิ์. (2555). **ผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงของประเทศไทยจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน.** งานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต. (2555). **การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558: ความพร้อมของแรงงานไทย.** ปีที่ 32 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 เดือน เมษายน - พฤษภาคม 2555 สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก<http://www.popterms.mahidol.ac.th/newsletter/showarticle.php?articleid=286>.

- อรวรรณ สีลวานิช. (2554). **ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน**. สารนิพนธ์ รศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ
- chocolateicecream. (2 กันยายน 2556). **การเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/keaw-k/2013/09/02/entry-1>.
- KERO uAsean.com. (2556). **อาชีพเสรีอาเซียน 8 อาชีพ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.uasean.com/kerobow01/502>.
- Adizes, I. "Mismanagement Styles" California Management Review, 19 no .2, 1976.
- ASEAN. 2007. Charter of the association of southeast asean nations [Online]. Availablefrom: <http://www.aseansec.org/21069.pdf>, 2010.
- Yamane, Taro. 1973. **Statistics: An introductory analysis**. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวและการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามใดๆ ทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ต้องใส่ชื่อ - นามสกุล หรือรหัส ลงในแบบสอบถามฉบับนี้

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีใด

1. ชั้นปีที่ 1 3. ชั้นปีที่ 3
 2. ชั้นปีที่ 2 4. ชั้นปีที่ 4

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่คณะใด

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 6. คณะบริหารธุรกิจ
 2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 7. คณะศิลปศาสตร์
 3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 4. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น 9. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

1. อาเซียน (ASEAN) หรือ สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Associate for Southeast Asian Nations) ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ไດ

1. พ.ศ. 2505 (ค.ศ. 1962) 3. พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972)
2. พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) 4. พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977)

2. ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) มีประเทศใดบ้าง

1. ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า เกาหลีใต้
2. ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า บรูไน
3. ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า ญี่ปุ่น
4. ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า ไต้หวัน

3. ใครเป็นเลขาธิการอาเซียน คนปัจจุบัน

1. ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ 3. นายบัน คี มุน
2. นายเล เลือง มิญ 4. นายคิม คี บอม

4. อาเซียนจะมีการดำเนินการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิก ในปี พ.ศ. ไດ

1. พ.ศ. 2557 3. พ.ศ. 2558
2. พ.ศ. 2559 4. พ.ศ. 2560

5. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการร่วมกลุ่มของอาเซียน

1. เพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ
2. เพื่อร่วมกันต่อต้านการเข้ามาลงทุนของต่างชาติ
3. เพื่อส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง
4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศ

6. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน

1. การส่งเสริมความร่วมมือด้านการจ้างงานของประชากรในภูมิภาค
2. การพัฒนาทักษะและยกระดับฝีมือแรงงานอาเซียน
3. การยกระดับสภาพความเป็นอยู่และความปลอดภัยในการทำงานของผู้ใช้แรงงาน
4. การก่อตั้งสหภาพแรงงานกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างปรองงานภายในภูมิภาคอาเซียน

7. ข้อใดที่ไม่ใช่ 3 องค์ประกอบหลักความร่วมมือของประชาคมอาเซียน

- 1. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน
- 2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม
- 4. ประชาคมธุรกิจและอุตสาหกรรม

8. สาขาอาชีพที่ประเทศสมาชิกอาเซียน มีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกัน เพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น มีอาชีพอะไรบ้าง

- 1. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิจัย
- 2. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์
- 3. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล อาจารย์ภาษาอังกฤษ
- 4. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี

9. เป้าหมายของเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) คืออะไร

- 1. ส่งเสริมให้เกิดการค้าในภูมิภาคอย่างเสรีปราศจากอุปสรรคทั้งด้านภาษีและที่มิใช่ภาษี
- 2. การจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สาขา
- 3. ทำให้ภูมิภาคอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้
- 4. ทำให้ภูมิภาคอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร โดยเน้นความร่วมมือในด้านต่างๆ

10. เป้าหมายสูงสุดของการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2563 (ค.ศ.2020) คือข้อใด

- 1. ให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีทั้งสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุน
- 2. พัฒนาให้เป็น e-ASEAN และปรับปรุงนโยบายภาษี นโยบายการแข่งขันสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา การคุ้มครองผู้บริโภค พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน
- 3. ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่า - ใหม่ และสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อย
- 4. ปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ สร้างเครือข่ายการผลิต จำหน่าย จัดทำ FTA กับประเทศภูมิภาค

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านเห็นด้วยกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียน ให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน					
2.	ท่านเห็นด้วยกับการใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพสามารถยอมรับคำติเตียน					
4.	ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ ไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม					
5.	ท่านเห็นด้วยว่าต่อไปท่านต้องปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษาและวัฒนธรรม					
6.	ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ข้อพิพาทของแรงงานมากขึ้น					
7.	ท่านเห็นด้วยว่าความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของแรงงานมากขึ้น					
8.	ท่านเห็นด้วยว่าผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เป็นอุปสรรคในการทำงาน					
9.	ท่านคิดว่าการสร้างนิสัยแรงงานให้เป็นคนตรงต่อเวลามีความจำเป็นในการทำงาน					
10.	ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นอาเซียน					
11.	ท่านคิดว่าการทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น					
12.	ท่านเห็นด้วยที่จะต้องลดระยะเวลาทำงานลงเพื่อเพิ่มจำนวนคนทำงานให้มากขึ้น					
13.	เมื่อท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการขยายตัวของตลาดแรงงานท่านเห็นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเองมากขึ้น เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน					
14.	ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีด้านแรงงานเพราะท่านพร้อมที่จะได้รับค่าจ้างในระดับสากล					
15.	ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีด้านแรงงานและได้รับค่าจ้างในระดับเดียวกันกับทุกเชื้อชาติ เมื่ออยู่ในระดับหน้าที่เดียวกัน ถึงแม้จะต้องลดระดับเงินเดือนลง					
16.	ท่านเห็นด้วยที่จะมีการเก็บภาษีในระดับสากล (สูงขึ้น ตามเกณฑ์ รัฐสวัสดิการ)					
17.	ท่านเห็นด้วยที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานทักษะให้อยู่ในระดับสากล					
18.	ท่านควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้แก่ตนเอง เช่น ความรู้ภาษาที่สาม เพื่อสามารถทำให้ท่านได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวและการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์ มากขึ้น					
2.	ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มากขึ้น					
3.	ตัวท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน มากขึ้น					
4.	ตัวท่านได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
5.	ท่านมีความพร้อมในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
6.	ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
7.	ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

งานส่งเสริมศักยภาพและวินัยนักศึกษา กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โทร 02-2829009 ต่อ 6509
โทรสาร 02-2829009 ต่อ 6508

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย นางสาวมงคลรัตน์ ก้อนเครือ
Miss Monglhonrat Koncluer

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร: 02-6653777 ต่อ 6509 โทรสาร: 02-6653777 ต่อ 6507

e-mail : Mongkhonrat.k@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
- ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
- ม.6 (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : การเปิดรับสื่อโฆษณาบนรถจักรยานยนต์การเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรศัพท์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ปี 2554)

ผู้ร่วมวิจัย : เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดโครงการอบรมลูกเสืออาสา กกต.ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ปี 2550)

: การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ปี 2552)

2. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสาวมนสิการ ชัยวิบูลย์ผล
Miss Manasikarn Chaivibulphol

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร: 02-6653777 ต่อ 6509 โทรสาร: 02-6653777 ต่อ 6507

e-mail : manasikarn.c@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.)
- สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต (สส.บ.)
- ม.6 (ศิลปภาษาญี่ปุ่น)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ปัจจัยที่ส่งเสริมให้การจัดสวัสดิการประสบความสำเร็จ
กรณีศึกษา : ชุมชนชอยพัฒนา เขตบางซื่อ (ปี 2552)

3. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสุนารี จุลพันธ์
Mrs. Sunaree Julapan

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02-6653777 ต่อ 6509 โทรสาร: 02-6653777 ต่อ 6507
e-mail : sunaree.c@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)
- ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
- ม.6 (ศิลปภาษาฝรั่งเศส)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ผลการใช้โปรแกรมการปรึกษาด้านอาชีพแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ
ตระหนักรู้ในอาชีพของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ปี 2557)

ผู้ร่วมวิจัย : ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
(ปี 2557)
